

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **Zdeněk Hečl**, IČO 45340871,
sídlem Vochoz 173, Nýřany,
zastoupený advokátem Mgr. Mariánem Byszowiecem,
sídlem Husova 722/13, Plzeň,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**,
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MD-33094/2023-160/3 ze dne 17. 10. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správními orgány

1. Žalobce provozuje školicí středisko a autoškolu. Krajský úřad Plzeňského kraje jej uznal vinným přestupkem podle § 56 odst. 2 písm. f) zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změně některých

zákonů ve znění účinném do 31. 12. 2023, a to v souvislosti s porušením § 51 odst. 1 písm. h) téhož zákona. Rovněž byl žalobce uznán vinným přestupkem podle § 56 odst. 2 písm. d) zákona č. 247/2000 Sb. v souvislosti s porušením § 51 odst. 1 písm. a) téhož zákona.

2. Skutkovou podstatu prvního přestupku měl žalobce naplnit tím, že nezaslal krajskému úřadu nejpozději 5 pracovních dnů před zahájením výuky nebo výcviku v rámci vstupního a pravidelného školení seznam přihlášených účastníků, včetně místa, data a času zahájení výuky nebo výcviku, a takto žalobce učinil v 18 zjištěných případech v období od 14. 7. 2022 do 26. 11. 2022. Skutková podstata druhého přestupku spočívala v tom, že žalobce dne 26. 11. 2022 neprováděl v provozovně svého školicího střediska výuku nebo výcvik podle plánu pro zajištění výuky a výcviku. Dne 26. 11. 2022 prováděl ve svém školicím středisku výuku od 7.00 hod. nejdéle do 12.30 hod., tedy po dobu kratší než 7 hodin. Za tyto přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 150 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Proti rozhodnutí krajského úřadu podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl a rozhodnutí krajského úřadu potvrdil.

II. Řízení před soudem

4. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. Namítl, že správní orgány své závěry učinily zejména na základě provedené kontroly (srov. protokol o kontrole ze dne 30. 11. 2022). Žalobce byl však toho názoru, že nedošlo k řádnému zahájení kontroly podle § 5 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). To jednak z toho důvodu, že žalobci nebylo doručeno oznámení o zahájení kontroly, a jednak mu nebylo před zahájením kontroly ani po ní předloženo pověření ke kontrole pracovníků správního orgánu, ač o to žalobce výslovně žádal. Protokol o kontrole tak neměl být připuštěn jako důkazní prostředek. Žalobce byl také toho názoru, že školení dne 26. 11. 2022 skončilo v 12.50 hod., nikoliv v 12.30 hod. Tuto skutečnost mohli potvrdit účastníci školení, případně kamerové záznamy z budovy. Správní orgány se však s navrženými důkazy nijak nevypořádaly. K předčasnému ukončení školení došlo z důvodu špatného zdravotního stavu žalobce, který trpí hypertenzí a permanentní fibrilací síní. Předčasné ukončení školení však nemělo za následek naplnění jednoho ze znaků přestupku, neboť jednání žalobce nebylo společensky škodlivé. Materie odpřednášená žalobcem odpovídala plánu výuky a výcviku a byla způsobilá prohloubit znalosti účastníků školení v souladu s tímto plánem a příslušnými předpisy. K porušení povinnosti zaslat hlášení 5 pracovních dnů předem žalobce uvedl, že ani tato skutečnost nenaplňovala míru společenské škodlivosti. Hlášení má pro správní orgán převážně evidenční význam. Žalobce hlášení krajskému úřadu vždy zaslal, nikoliv však 5 dnů předem. Zákon č. 247/2000 Sb. umožňuje provádět změny v seznamech účastníků 1 pracovní den před zahájením školení. Žalobce tak měl za to, že pozdní hlášení nevytváří překážku pro správní orgán k řádnému výkonu povinností dle zákona č. 247/2000 Sb. Na závěr žalobce poukázal na výši pokuty, kterou považoval za likvidační.
5. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Ve svém vyjádření shrnul průběh správního řízení, ve zbytku odkázal na napadené rozhodnutí, neboť žalobní námitky se shodovaly s těmi odvolacími.

III. Posouzení věci

6. Žaloba není důvodná. V řízení před správními orgány bylo prokázáno, že žalobce naplnil skutkové podstaty obou přestupků. Soud se neztotožnil ani s tím, že jednání žalobce nebylo společensky škodlivé. Ani uloženou pokutu soud neshledal likvidační.

Zahájení kontroly

7. Nedůvodná je námitka týkající se řádného nezahájení kontroly.
8. Podle § 5 odst. 2 kontrolního řádu *je kontrola zahájena prvním kontrolním úkonem, jímž je předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě* nebo jiné osobě, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela (dále jen „povinná osoba“), jež je přítomna na místě kontroly (písm. a); doručení oznámení o zahájení kontroly kontrolované osobě; součástí oznámení musí být pověření ke kontrole, anebo seznam kontrolujících, nebo (písm. b) první z kontrolních úkonů bezprostředně předcházejících předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo povinné osobě, jež je přítomna na místě kontroly, pokud je provedení takových kontrolních úkonů k výkonu kontroly třeba (písm. c).
9. Dále pak je významné, že protokol o kontrole je veřejnou listinou; není-li dokázán opak, potvrzuje pravdivost toho, co je v něm uvedeno. Pokud účastník řízení popírá skutečnosti uvedené ve veřejné listině, je povinen je prokázat (§ 53 odst. 3 správního řádu; srov. např. rozsudky NSS č. j. 7 As 146/2016-29 ze dne 29. 3. 2017, č. j. 10 As 235/2024-48 ze dne 16. 1. 2025).
10. V nynější věci byla kontrola zahájena dne 26. 11. 2022 v provozovně žalobce za jeho přítomnosti a za přítomnosti kontrolujících osob pana M. V. a M. K. Podle správních orgánů došlo k řádnému zahájení kontroly, a to předložením pověření ke kontrole kontrolované osobě. Podle žalobce mu pověření ale nebylo předloženo, případně následně doručeno oznámení o zahájení kontroly spolu s pověřením či seznamem kontrolujících osob.
11. Žalobce nerozporoval, že v jeho provozovně toho dne proběhla kontrola, které byl přítomen. Ani že kontrolu prováděly oprávněné osoby. Jeho námitka pak působí účelově, neboť z protokolu ze dne 30. 11. 2022 vyplývá, že žalobce na začátku kontroly poskytoval jistou součinnost a komunikoval s kontrolujícími. Závěrem pak kontrolujícím sdělil, že kontrolu odmítá, že žádná kontrola neproběhla, kontrolující neviděl a další kontroly umožní pouze po předchozím oznámení ze strany kontrolujících. V námitkách proti kontrolnímu zjištění poté namítl, že z důvodu řádného nezahájení kontroly nebyl povinen kontrolujícím osobám poskytnout součinnost.
12. Z toho si soud učinil úsudek, že se jednalo o zjevnou reakci na výsledky kontroly, se kterými žalobce nesouhlasil. Soudu ani není jasné, proč by žalobce zpočátku součinnost kontrolujícím poskytoval, když mu nemělo být na jeho žádost předloženo pověření. Není ani zřejmé, proč by kontrolující své pověření žalobci při kontrole nepředložili, případně jej nepředložili na jeho výzvu. Skutková verze nastíněná žalobcem tedy působí nevěrohodně a účelově. Zejména za stavu, kdy nebyly dány pochybnosti o tom, že kontrola proběhla za přítomnosti žalobce, tedy kontrolované osoby. Žalobce ani nenamítal, že kontrolu neprovedly oprávněné osoby. Jedné z kontrolujících osob panu M. V. žalobce zasílal seznamy přihlášených účastníků školení, je tedy zřejmé, že musel vědět, o koho se jedná.

13. Ve správním řízení žalobce navrhl důkaz výsledkem účastníků školení pana P. K. a pana J. Š. Ti měli potvrdit, že žalobci nebylo předloženo pověření ke kontrole. Dokazování vedené tímto směrem by však bylo irelevantní, jak správně uvedl krajský úřad na str. 8 svého rozhodnutí. I kdyby totiž tito svědci byli schopni vypovědět o tom, jaké listiny byly či nebyly žalobci předloženy, nebyl by tím zpochybněn zbývající průběh kontroly, který ostatně v základu nezpochybňuje (a důkazně nevyvrací) ani žalobce. Stručně řečeno: u žalobce fakticky probíhaly kontrolní úkony ze strany oprávněných úředních osob, které žalobce znal, a se kterými žalobce při kontrole částečně spolupracoval. Za toho stavu nemohlo mít tvrzené pochybení – údajné nepřeložení pověření ke kontrole – vliv na zákonnost kontroly.

První přestupek – pozdní zasílání seznamů účastníků školení

14. V řízení nebylo sporné, že žalobce v 18 zjištěných případech zaslal seznamy přihlášených účastníků krajskému úřadu později než 5 pracovních dnů před konáním školení (srov. přílohu rozhodnutí krajského úřadu – tabulku na str. 17). Ve většině případů žalobce zaslal seznamy 2 dny předem.
15. Podle § 56 odst. 2 písm. f) zákona č. 247/2000 Sb. se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako provozovatel školicího střediska dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 51 *nezašle nejpozději 5 pracovních dnů před zahájením výuky nebo výcviku v rámci vstupního a pravidelného školení seznam přihlášených účastníků*, místo, datum a čas zahájení výuky nebo výcviku krajskému úřadu, popřípadě i obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.
16. Podle § 51 odst. 1 písm. h) téhož zákona je provozovatel povinen zaslat nejpozději 5 pracovních dnů před zahájením výuky nebo výcviku v rámci vstupního a pravidelného školení seznam přihlášených účastníků, a dále místo, datum a čas zahájení výuky nebo výcviku krajskému úřadu příslušnému podle jeho sídla a v rámci vstupního školení seznam přihlášených účastníků, a dále místo, datum a čas zahájení výuky nebo výcviku i obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny, v níž výuka nebo výcvik probíhá; změny v seznamu přihlášených účastníků je možné krajskému úřadu nebo obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doručit nejpozději 1 pracovní den před konáním školení.
17. Formální znak prvního přestupku tedy byl naplněn. Žalobce si nadto povinnosti zasílat seznamy 5 pracovních dnů předem musel být vědom. Již v minulosti se dopustil stejného přestupku, za který mu byla uložena totožná pokuta. V tehdejší věci se jednalo o 82 případů, kdy žalobce nezaslal seznamy řádně ve stanovené lhůtě. Již v rámci tehdejšího řízení byl žalobce poučen, že je povinen zasílat seznamy včas.

Druhý přestupek – zkrácení času výuky

18. Dne 26. 11. 2022 žalobce neprováděl v provozovně svého školicího střediska výuku nebo výcvik podle plánu pro zajištění výuky a výcviku, neboť výuka probíhala od 7.00 hod. nejdéle do 12.30 hod., tedy po dobu kratší než 7 hodin. Žalobce byl toho názoru, že výuku a výcvik prováděl do 12.50 hod. Správní orgány pak formalisticky lpěly na dodržení 7 hodin školení, ač měly zkoumat, zda obsah přednášené materie byl způsobit prohloubit znalosti účastníků školení. Zároveň žalobce vynechal přestávky a jeho zdravotní stav mu neumožňoval ve školení pokračovat.

19. Ve věci tedy bylo podstatné posoudit, zda bylo nutné dodržet dobu 7 hodin školení či zda bylo možné tuto dobu zkrátit.
20. Podle § 56 odst. 2 písm. d) zákona č. 247/2000 Sb. se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako provozovatel školicího střediska dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 51 neprovádí výuku a výcvik podle plánu pro zajištění výuky a výcviku. Podle § 51 odst. 1 písm. a) téhož zákona je provozovatel školicího střediska povinen provádět výuku a výcvik podle plánu pro zajištění výuky a výcviku.
21. Pravidelné školení, které se provádí formou výuky a výcviku, *je rozděleno do ročních kurzů v rozsahu 7 hodin* (§ 46 odst. 1 ve spoj. s odst. 2 věty druhé zákona č. 247/2000 Sb.). Z § 48 odst. 7 zákona č. 247/2000 Sb. poté vyplývá, že mj. podíl výuky a výcviku na celkovém rozsahu pravidelného školení stanoví prováděcí právní předpis. Tím je vyhláška č. 156/2008 Sb., o zdokonalování odborné způsobilosti řidičů a o změně vyhlášky č. 167/2000 Sb. Z vyhlášky je zřejmé, že pravidelné roční školení sestává z 6 hodin výuky a 1 hodiny výcviku (§ 11 odst. 4).
22. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2561 ze dne 14. 12. 2022 o výchozí kvalifikaci a pravidelném školení řidičů některých silničních vozidel pro nákladní nebo osobní dopravu (kodifikované znění) v čl. 3 odst. 1 písm. b) stanoví, že výkon povolání řidiče ve smyslu článku 1 podléhá povinné výchozí kvalifikaci a povinnému pravidelnému školení. Za tímto účelem členské státy stanoví systém pravidelného školení.
23. Z přílohy I, oddílu 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2561 plyne, že povinné kurzy pravidelného školení pořádají schválená výcviková střediska. Musí trvat 35 hodin jednou za pět let a být rozděleny do časových úseků *trvajících vždy alespoň sedm hodin*, které mohou být rozděleny na dva po sobě následující dny.
24. Krajský úřad v tomto ohledu dostatečně a přesvědčivě odůvodnil, proč je vyučovací hodinou právě hodina o délce 60 minut. To ostatně odpovídá i rozhodnutí krajského úřadu ze dne 20. 11. 2020, kterým byla doplněna akreditace k provozování výuky a výcviku v rámci zdokonalování odborné způsobilosti řidičů, kde je jasně uvedeno, že hodina zdokonalování odborné způsobilosti „*je podle zákona 60 minut*.“ Bylo tedy na žalobci, aby tomu průběh a obsah výuky fakticky přizpůsobil – tedy aby ji prodloužil o další témata v mezích osnovy, nebo aby stávající témata probral podrobněji.
25. Přestávky skutečně nejsou v zákoně č. 247/2000 Sb. ani v prováděcí vyhlášce č. 156/2008 Sb., případně ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2561 upraveny. Nicméně účast na školení za účelem prohloubení kvalifikace se považuje za výkon práce, za který přísluší zaměstnanci mzda nebo plat (§ 230 odst. 3 zákoníku práce ve spoj. s § 46 odst. 2 zákona č. 247/2000 Sb.). Zákoník práce přestávky upravuje v § 88, konkrétně v odst. 1 věty první je uvedeno, že zaměstnavatel je povinen poskytnout zaměstnanci nejdéle po 6 hodinách nepřetržité práce přestávku v práci na jídlo a oddech v trvání nejméně 30 minut. Přestávky se přitom neposkytují na začátku a konci pracovní doby a nezapočítávají se do pracovní doby (odst. 3 a 4). Žalobce tedy nemohl školení zkrátit z důvodu absence přestávek.
26. Z výše uvedeného bez pochyb vyplývá, že pravidelné školení musí trvat 7 hodin, což v nynější věci dodrženo nebylo. Správním orgánům tedy nenáleželo posoudit, zda obsah odpřednášené materie byl způsobilý prohloubit znalosti účastníků školení. Za tím účelem bylo nadbytečné, aby správní orgány vyslyšely účastníky školení pana K. a Š.

Účastníkům školení nepřísluší hodnotit, zda obsah odpřednášené materie odpovídá učební osnově. Navíc to nebylo pro posouzení věci podstatné.

27. Bez významu pro posouzení věci je námitka žalobce, že školení skončilo v 12.50 hod., neboť i v tom případě by nebylo dodrženo 7 hodin (školení by probíhalo 5 hodin a 50 minut). Žalobce dále navrhl důkaz kamerovým záznamem z budovy, ve které školení proběhlo, a to za účelem objasnění okamžiku ukončení školení. Soud se ztotožňuje s krajským úřadem, že provedení kamerového záznamu by bylo nadbytečné. Pokud by školení skončilo o 20 min. později, jak tvrdí žalobce, nic by to na věci nezměnilo. Stále by nebylo dodrženo 7 hod. školení. Žalobce přitom ani nikdy netvrdil, že školení trvalo 7 hod. Za toho stavu kamerový záznam nemohl do řízení nic přinést. V té návaznosti nebylo potřeba ani provádět navržené výsledky účastníků školení, kteří měli osvědčit stejnou skutečnost.
28. Co se týče námítky žalobce, že školení bylo ukončeno dříve kvůli jeho špatnému zdravotnímu stavu a absenci přestávek, soud se ztotožnil s argumentací krajského úřadu na str. 8 a 9 rozhodnutí. Žalobci bylo ke dni provádění kontroly 71 let a dle lékařské zprávy z dubna roku 2023 trpí permanentní fibrilací síní a hypertenzí, která je však léčena a korigována. Soud tudíž nerozporuje, že se žalobci mohlo při školení přitížit. Z ničeho však neplyne, že jeho zdravotní stav mu dne 26. 11. 2022 znemožnil ve školení pokračovat. Zcela jistě však nebylo namístě školení ukončit a účastníkům vydat potvrzení o absolvování studia. Žalobce měl naopak školení přerušit; případně mohl školení dokončit kolega žalobce L. H., který se v té době nacházel v budově a je taktéž školitelem.
29. Formální znak druhého přestupku byl tedy naplněn.

Škodlivost jednání žalobce

30. V otázce škodlivosti jednání žalobce je rozhodnutí žalovaného v souladu se zákonem i ustálenou judikaturou správních soudů. Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.
31. Jednání, jehož formální znaky jsou označeny zákonem za přestupek, naplňuje v běžně se vyskytujících případech materiální znak přestupku, neboť porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti. Teprve pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží takové další významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek (srov. rozsudky NSS č. j. 5 As 104/2008-45 ze dne 14. 12. 2009, č. 2011/2010 Sb. NSS; č. j. 1 As 118/2012-23 ze dne 27. 9. 2012 a další).
32. Okolnosti, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele či míra jeho zavinění (srov. např. rozsudky NSS č. j. 8 As 34/2012-35 ze dne 10. 1. 2013, č. j. 5 As 104/2008-46 ze dne 14. 12. 2009, č. 2011/2010 Sb. NSS, či č. j. 5 As 76/2011-78 ze dne 26. 4. 2013).
33. V případě žalobce se v obou případech jednalo o společensky škodlivé jednání.

34. Povinnost předem zasílat krajskému úřadu, případně i obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, informace o pořádaných kurzech v rámci vstupního a pravidelného školení je provozovateli školicího střediska uložena pro zajištění řádného a efektivního výkonu státní správy, včetně výkonu kontrolní funkce. Lze se ztotožnit s krajským úřadem v tom, že pokud by tato povinnost provozovateli byla uložena pouze z evidenčního významu, nestanovil by zákonodárce lhůtu 5 dnů před školením ke sdělení seznamu přihlášených, místa data a času výuky a výcviku a lhůtu jednoho dne pro případné změny. Tyto informace slouží především k výkonu kontrolní funkce, včetně organizace a koordinace jejího výkonu. Nedodržení lhůty z tohoto pohledu ztěžuje kontrolnímu orgánu výkon kontroly.
35. Při zohlednění okolností jednání a osoby žalobce je škodlivost činu značná: žalobce celkem v 18 případech nezaslal seznamy přihlášených účastníků. Nadto se stejného jednání dopustil již v minulosti v 82 případech v období od 1. 1. 2021 do 28. 2. 2022. Je zřejmé, že žalobce je speciální recidivista a opakovaně nerespektuje povinnosti mu uložené zákonem jakožto provozovateli školicího střediska. Skutečnost, že žalobce s povinnostmi nesouhlasí, nic nemění na tom, že se jedná o společensky škodlivé jednání. Žalobce byl opakovaně upozorněn, že ho tíží povinnost zasílat seznamy 5 dnů předem. Je tedy jeho vlastní chybou, že upozornění nerespektoval a seznamy dále včas nezasílal.
36. K druhému přestupku krajský úřad správně uvedl, že smyslem pravidelného školení je prohlubování kvalifikace profesní způsobilosti řidičů, což je základní princip pravidelného školení. Je v zájmu společnosti, aby řidiči, kteří se pohybují dennodenně v silničním provozu, měli odbornou způsobilost na vysoké úrovni, tedy aby nepředstavovali hrozbu pro ostatní účastníky silničního provozu. Pravidelné školení nadto oproti vstupnímu školení není zakončeno zkouškou z profesní způsobilosti řidičů. Školitel vydá účastníkovi pouze potvrzení, že pravidelné školení absolvoval. Dále se tedy znalosti účastníků nijak neověřují, i z toho důvodu je žádoucí, aby byla přesně dodržena přesná doba školení, která odpovídá učební osnově.

Likvidační pokuta

37. Soud nepřisvědčil námitce, že pokuta je pro žalobce likvidační.
38. Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, správní orgán při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku [písm. a)], k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem [písm. c)] a u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku [písm. f)]. Rovněž je správní orgán povinen zohlednit i majetkové poměry pachatele, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter (srov. přiměřeně usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 1 As 9/2008-133 ze dne 20. 4. 2010, č. 2092/2010 Sb. NSS).
39. Primárním zdrojem informací je pachatel. Záleží na něm, aby správnímu orgánu poskytl dostatečné údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto údaje rovněž věrohodně doložil. V opačném případě je správní orgán oprávněn vycházet z údajů, které vyplynuly z průběhu správního řízení a které lze dohledat ve veřejně přístupných evidencích. Výši pokuty poté může za splnění zákonných podmínek stanovit odhadem (srov. cit. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 1 As 9/2008-133, rozsudky NSS č. j. 2 As

38/2022-45 ze dne 2. 6. 2022, odst. 14, č. j. 2 As 262/2022-36 ze dne 28. 6. 2023, odst. 23–24).

40. To však neznamená, že uloženou pokutou nemůže dojít k zásahu do majetkové sféry pachatele. Správní trest musí působit na pachatele přestupku výchovně, aby se v budoucnu vyvaroval dalšího protiprávního jednání (preventivní funkce). Současně musí způsobit citelnou újmu, jinak by se výchovný účinek vytratil (represivní funkce). Správní trest by tak měl být zásahem do majetkové sféry pachatele (srov. rozsudky NSS č. j. 2 Ads 224/2020-79 ze dne 1. 7. 2021, č. j. 3 As 47/2023-38 ze dne 20. 7. 2023, odst. 21, č. j. 10 As 142/2022-48 ze dne 16. 2. 2024, odst. 17).
41. Pokuta však nesmí být pro pachatele likvidační. Tedy taková, která je nepřiměřená jeho osobním a majetkovým poměrům, a to do té míry, že je způsobilá sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží (srov. cit. usnesení rozšířeného senátu NSS č. j. 1 As 9/2008-133, odst. 27, rozsudek NSS č. j. 3 As 47/2023-38 ze dne 20. 7. 2023, odst. 21).
42. V souzeném případě žalobce po celou dobu správního i soudního řízení předložil pouze obecné tvrzení o likvidační povaze pokuty; nad rámec toho své majetkové poměry prokazoval pouze daňovým přiznáním. Za toho skutkového a procesního stavu soud neshledal závěry správních orgánů protiprávní:
43. Za přestupek podle § 56 odst. 2 písm. f) zákona č. 247/2000 Sb. lze uložit pokutu do 100 000 Kč [§ 56 odst. 4 písm. b) téhož zákona]. Za přestupek podle § 56 odst. 2 písm. d) zákona č. 247/2000 Sb. lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč [§ 56 odst. 4 písm. a) téhož zákona]. Krajský úřad postupoval v souladu s § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a uložil žalobci pokutu ve výši 150 000 Kč. Svůj závěr ohledně výše uložené pokuty rovněž řádně odůvodnil, přičemž v podrobnostech na něj soud odkazuje (viz str. 14–15 rozhodnutí krajského úřadu).
44. Soud shrnuje, že žalobce se přestupku dopustil opakovaně. Již dříve byla žalobci za totožný přestupek (nezasílání seznamů) uložena pokuta ve výši 150 000 Kč, a jak správně podotkl žalovaný, pro žalobce to nebylo likvidační, ani to na něj nezapůsobilo z hlediska individuální prevence před recidivou. Nadále ve svém podnikání pokračoval. Žalobce předložil krajskému úřadu daňové přiznání, z něhož lze usoudit toliko, že žalobcův přiznaný měsíční příjem je přibližně 23 000 Kč měsíčně (z toho 8 770 Kč z podnikání – provozování autoškol). Bližší údaje o svých majetkových poměrech žalobce nepopsal (například výši úspor a jiné okolnosti vypovídající o tom, jak ho uložená pokuta fakticky zasáhne).
45. Krajský úřad vedle toho vycházel i ze skutečnosti, že roku 2022 bylo ke školení nahlášeno 705 účastníků. V úvahu vzal průměrnou částku 1 000 Kč za jednoho účastníka, přičemž v takovém případě by v roce 2022 žalovaný obdržel více než 700 000 Kč. Tato úvaha krajského úřadu nebyla arbitrární, vycházela z průměrných částek stanovených v obdobném případě souzeném libereckou pobočkou Krajského soudu v Ústí nad Labem (rozsudek č. j. 59 A 94/2021-69 ze dne 22. 9. 2022).
46. S tím žalobce nesouhlasil, rozporoval výši částky za jednoho účastníka školení. Dle jím doložených smluv se částka za jednoho účastníka pohybovala v rozmezí od 350–500 Kč.

47. V této souvislosti se lze ztotožnit s krajským úřadem, že je na žalobci, jak a čemu uzpůsobí své podnikání. Pokud skutečně poskytuje své služby pod tržní cenou, či alespoň výrazně pod průměrnou cenou zjištěnou v jiném obdobném případě, není to zvláštní důvod, pro který by mu měla snížena pokuta. Na okraj toho lze uvést, že tvrzený příjem z podnikání na řádku 37 daňového přiznání žalobce za rok 2022, i potvrzení ze strany společnosti Arriva o proškolení 245 řidičů za rok 2022, nekorespondují tomu, že žalobce nahlásil 705 účastníků školení za rok 2022. Buď není pravdivé tvrzení žalobce o výši jeho příjmu z podnikání, nebo není pravdivé jeho tvrzení o počtu školených řidičů, nebo není pravdivé jeho tvrzení o ceně za školení. Tato tři tvrzení dohromady pravdivá být nemohou – žalobce by tvrzený příjem získal prakticky již jen za školení řidičů Arrivy. Je pak otázkou, za co žalobce školil zbývajících více než 400 řidičů.
48. Lze tedy uzavřít, že pokuta musí být pro pachatele citelná, aby byly naplněny její funkce. Tím spíše to platí pro pokutu za recidivní jednání, u kterého se předchozí pokuta ve stejné výši minula větším účinkem. Z hlediska individuální prevence i represe soud neshledal důvod, pro který by měla být uložena pokuta nižší než v předchozím přestupkovém případě žalobce. Zároveň žalobce nedoložil své majetkové poměry úplným způsobem, postačovalo tedy, aby konkrétní výše pokuty byla stanovena na základě odhadu, který nebyl arbitrární.

IV. Závěr

49. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že žalovaný správně posoudil rozhodné právní otázky a jeho rozhodnutí netrpí vadami řízení. Žalobu proto zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. března 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu